

Això no és estocolm

Això no és estocolm

JOSEP ALUM

Demanam el compte, després de prendre unes orxates al Passeig de Blanes. Ens retornen el paper de la comanda. Han escrit el preu al costat de cada concepte i han sumat. Ho comentem (entre nosaltres) paguem i marxem. Abans, hem sopat unes amanides en un altre popular local blanenc. Aquí el compte era en un paper de llibreta i escrit amb llapis.

Demana visita, el cinc d'agost al CAP de Blanes, una amiga, per tramitar una baixa laboral. Han operat el seu marit fa pocs dies. Constata que el seu metge de capçalera no disposa d'hora programada fins al 20 d'agost. L'adrecen al servei de triatge (urgències diürnes) on li solucionen el problema.

Pregunta per les condicions de la intervenció que necessita, un altre amic meu. Li han diag?nositcat un càncer amb bon pronòstic. Fa anys que paga una mútua. Els cirurgians li expliquen, que si opta per la via laparoscòpica (menys agressiva, amb postoperatori més curt i que moltes mútues no cobreixen) haurà de posar 5.000 euros de la seva butxaca: els honoraris d'un col·lega expert en aquesta tècnica, que comandarà l'operació. Pregunta, el mateix amic, si podrà pagar amb un xec. Li contesten, amb un amable somriure que no, que no és possible. Demanem (un demanem genèric, aplicable a la majoria de ciutadans) a un professional pressupost per pintar la casa, arranjar un bany, posar cortines, etc. O ja ens dóna uns números que contemplen la meitat sense IVA i l'altra amb IVA o si no és així, nosaltres (un ?nosal?tres, també, genèric) suggerim "si es podrà arranjar alguna cosa".

Ens preguntem els catalans -independentistes o no, federalistes, o no, indignats o no- si a la resta de l'Estat les coses funcionen igual. Si les llistes d'espera a primària són tant ?llar?gues o si els impostos, concretament l'IVA, segueix essent "aquel impuesto que pagan los catalanes". La primera pregunta té, suposo, respostes diferents a cada comunitat autònoma. La segona tindria una resposta més precisa, matisant la insolidària mofa hispana: "el IVA és aquel impuesto, del que los catalanes siempre pagan, al menos, la mitad".

Tot plegat, res a veure amb Suècia, un país petit i fred, però seriós i sense gairebé atur, on fins i tot les propines dels empleats queden registrades en les impecables factures de bars, botigues, museus, restaurants, etc.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2013/08/10/aixo-no-estocolm/630065.html?utm_source=rss